

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

XXXVIII. Mensis datus ad acceptandum, an currat contra minorem, vel
impeditum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62387)

*Ordina-
rio si ut
glecto Pre-
cista alteri
conferat
an postea
precise
requiritur
posita con-
ferre.*

Amplius dubitatur, si Ordinarius alteri conferat non Precistæ, tempore debito, an postea eidem Precistæ requirenti possit conferre? dubitationem movet, quod in beneficialibus prohibita sit variatio, Clem. 1. de renunciat. quod & alibi dicitur. Nihilominus contrarium verius videtur, per c. fin. de suscept. quod ad hoc laudat Rebuff. tract. nominat. quest. 16. nu. 13. nec obstat dicta ratio dubitandi, quia melius est se ipsum corrigere, quam ab alio corrigi, §. 1. Auth. de nupt. Deinde non præstat impedimentum quod de jure non sortitur effectum, Reg. non præstat de Reg. in 6. atqui prima collatio non tenuit, obstante decreto irritanti huic Indulto inserto, Ergo &c.

*Si concu-
rant cum
Precista
duo pro-
vi. anni, à
Papa, &
alter a Vi-
cario Or-
dinarij -
quid ju-
ri.*

Sed quid si negligente aut recusante Ordinario conferre præcistæ, hic recurrat ad Vicarium, qui ignarus collationis ab Ordinario alteri factæ, eandem conferat Præcistæ, & alius interim impetrat à Papa? quis istorum præferendus? Et videtur quod Apostolicus; quia Papa potest prævenire Ordinarios, & conferre, cap. 2. de præbend. Nihilominus præferenda Vicarij collatio si conferat uti Executor Apostolicus vigore Precum, idè quæ poterit supplet moram Ordinarij: Nam licet Vicarius non possit expedire ea quæ sunt mere gratiæ, potest tamen expedire ea quæ sunt Justitiæ, & necessitatis, Gil. de monte Lauduno in Clem. una, de off. Vicar. & DD. in cap. fin. 4. tit. 6.

*An men-
si datus
ad accep-
tandum
currat co-
tra mino-
rem vel
impedi-
tum.*

Rursus an tempus istud unius mensis curret contra minorem, vel contra impeditum? probabile est illud tempus non currere durante minori etate, vel impedimento, L. 1. C. de annal. except. L. ob commissa, C. de Adult. L. scire oportet, §. sufficit ff. de excess. tut. ex quibus illa regula fit, quod impedito non currit tempus, quam inter alios probat Tirag. de retracte lign. §. 3. glos. 4. & retract. convent. §. 2. glos. 1. nu. 78. dummodo tamen illud impedimentum non sit affectatum, Tiraquel. d. tract. de retract. lign. §. 35. glos. 4. num. 29. Alexander Moneta d. Opt. Can. cap. 2. quest. 5. ubi scribit multo magis non currere tempus minoribus, durante iusto impedimento: sic etiam absentibus iusta de causa tempus non curret, text. in L. 1. ff. Ex quibus causis maiores. Dubitationem tamen movet, quod in beneficialibus, & aliis spiritualibus minor censetur major, cap. ex parte de restitut. spol. cap. si annum. de iudicij in 6. & censendus sui iuris est, sicut filius familias in castrensi peculio, L. 2. ff. Ad Macedo. Sed istud solvitur hoc modo: verum illud esse in his quæ sunt mere spiritualia, ut post glos. Abb. Anch. & alios in cap. ex parte de restitut. spol. Sfort. tract. de restit. in integ. quest. 6. articulo 1. ut sunt matrimonium, ingressus religionis, votum, & similia: nam in alijs, quæ non sunt mere spiritualia, sed spiritualibus solum annexa, prout est materia beneficalis, datur minori enormiter lesio in integrum restitutio Lud. Gomez. ad Reg. Cancell. de Triennali poss. questio 15. & Covar. L. 1. var. resol. cap. 4. num. 2. & sequent. Flam. Paris tract. de benef. lib. 5. quest. 7 ubi etiam probant id procedere etiam si de lucro captando agatur, ut puta de bene-

PRIVILEGIUM
REGULARIUM
ET
COMMENTARIA
IN REGULA
CANCELLARII
APOSTOLICI
L. 1.
PRECES IMPROBARI
L. 1.
8

beneficio acquirendo, cuius obtinendi jus, vel spem proximam quis habebat, Alex. Moncrad. cap. 6. nu. 49. cui adde Guimer. ad pragm. sanctio. tit. pacif. possess. verbo, in glossa verbo *impedimenti*, ubi dicit, quod contra pupillum ipso iure non currit temporis præscriptio, secus si sit major 14. annis, quia tunc currit ipso iure; sed restituendus est, cum sit læsus, & certet de damno vitardo, quo casu sit restitutio, etiam re non integra, & adversus tertium, L. in causis, §. interdum ff. de minor. Quod notandum est.

g DUXERINT ACCEPTANDA) De hac clausula dixi supra in gloss. verbi, *Intra mensem*. Porro adverte, acceptationem nihil aliud esse, quam declarationem voluntatis, que à quocumque etiam laico fieri potest, dummodo speciale mandatum habeat, ut dicto loco ostendimus, & probat Covar. lib. 3. var. resol. cap. 16. Gonzalez ad Reg. VIII. Cancell. gloss. 38. num. 24. & seq. sed ista acceptatio tendit ad executionem gratiæ, Gemina in cap. susceptum. 2. de Rescript. in 6. Ruzaus tract. Regal. quest. 1. nu. 18. Sed utrum opus sit insinuatione gratiæ Precum ante mensem, ita videtur: nam alias Ordinarij manus non essent ligatæ, possentque conferre, occurrente vacatione. Et non sufficit si fiat insinuatio per æquipollens, Germon tract. de Indult. Card. in inscript. num. 37. Quæritur porro an sufficiat, si, Ordinario absente, fiat Vicario; ita videtur, adeo ut si postea Ordinarius conferat alteri, non valebit, licet dicat se ignorare insinuationem factam Vicario, Rota decis. 43. nota utrum, in antiq. Rebuff. de nominat. quest. 14. num. 60. Quid si Vicarius non sit in Diocesi? valebit nihilominus insinuatio, quia quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, possunt etiam extra territorium exerceri, L. 2. ff. de off. Procons. Denique adverte, si Preces dirigantur Capitulo, illas insinuandas in Capitulo, Canonicis capitulariter congregatis, ut notat Rebuff. d. quest. 14. num. 74.

h ALIAS QVAM PER CONSTITVTIONEM AD REGIMEN) Dictio *Alias* multis modis accipitur, sed in subiecta materia interpretatur pro aliter, seu alio modo, vel alio casu, ut L. 2. §. mulier. ff. de testa. videlicet quod Indultum nostrum Reservat omnia beneficia, eaque Precistis afficit quocumque modo vacatura, aliter seu alio casu, vel modo, quam per extravagantem ad Regimen, Gonzalez ad Reg. VIII. Cancell. gloss. 1. in fi. Itaque adverte, quod hic excipiuntur tantum reservationes, de quibus in extravag. ad regimen, de præbend. per quam reservantur beneficia Capellanorum Papæ, & aliorum Officialium Rom. Curie, eorumque qui decedunt in Rom. Curia, vel locis à dicta Curia non ultra duas Diastas distantibus, & eorum beneficia quæ vacant per affectionem aliorum, Aliæ porro reservationes Precistis obnoxie erunt; nam qui unum excipit, aliud videtur concedere, cap. Nonne, de Præsumptio. Et exceptio aliquorum casuum firmat Regulam in contrarium

K

quoad

Acceptatio quid.

Insinuatio Precum ante mensem an sit opus & quid si fiat Vicario absente Ordinario: An extra diocesium facta sufficit.

Dictio Alias quid impartet?